

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς κατάταξιν ἀνθυποναυπηγῶν ἐν τῷ Β. ναυτικῷ 1

Περὶ ἰδρύσεως «Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν» 2

(1)

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς κατάταξιν ἀνθυποναυπηγῶν ἐν τῷ Β. ναυτικῷ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντε ὑπ' ὄψει τὸν ΨΒ' νόμον τῆς 9 Νοεμβρίου 1861 ἔτους περὶ ναυτικῶν προβιβασιμῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως κανονίσωμεν τὰ προσόντα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀνθυποναυπηγῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ὅπως καταταχθῆ τις ἀνθυποναυπηγὸς ἐν τῷ Β. ναυτικῷ, δεόν νὰ κέκτηται τὰ ἐξῆς προσόντα:

α') Νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν, ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς μητρώοις τῶν ἀρρένων, καὶ νὰ ἄγῃ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 26 ἐτῶν.

β') Νὰ προσάγῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου τοῦ Κράτους ἢ ἄλλου τινοῦ ὁμοταγοῦς ἀνεγνωρισμένου ἐκπαιδευτηρίου, φέρον βαθμὸν τοῦλάχιστον «καλῶς».

γ') Νὰ προσάγῃ πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, βεβαιοῦν ὅτι δὲν κατεδικάσθη εἰς οὐδεμίαν τῶν ποινῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ') Νὰ κριθῆ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναυτικοῦ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς.

ε') Νὰ παρουσιάσῃ πιστοποιητικὸν ἐπίσημον, ἐμφαίνον ὅτι ἐφοίτησεν ἐν τῇ École Polytechnique, ἢ ἐν τῷ παρασκευαστικῷ τμήματι μιᾶς τῶν γαλλικῶν σχολῶν École des Ponts et Chaussées ἢ École des Mines ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ ὁμοταγεῖ τούτων, καὶ ὅτι ἠὺδοκίμησε κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

ς') Νὰ παρουσιάσῃ πτυχίον τῆς γαλλικῆς ναυπηγικῆς σχολῆς École d'application du Genie Maritime.

ζ') Νὰ ὑποστῇ εὐδοκίμους ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, ἐξ ὧν ὁ εἷς ὁ διευθύνων τὸ μηχανικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου

τῶν Ναυτικῶν, οἱ δὲ ἕτεροι δύο ναυπηγικοί, ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν μαθημάτων:

1) Ναυπηγία, ἧτοι κατασκευὴ ξυλίνων, σιδηρῶν καὶ χαλυβδίνων σκαφῶν.

2) Ἴστοποιία καὶ ἰστιοποιία. - Διασκευὴ καθολικῆ πλοίων. - Μηχανήματα ἀνολικῆς πλοίων. - Κατασκευὴ λέμβων καὶ ἀτμακάτων.

3) Θεωρία τοῦ πλοίου.

4) Ρύθμισις πυξίδων.

5) Θωράκισις πολεμικῶν πλοίων. - Ναυτικὸν πυροβολικόν. - Τορπιλλικά.

6) Γραφωστατική.

7) Τεχνολογία μηχανικῆ.

8) Ἀντίστασις τῆς ὕλης.

9) Θερμοδυναμικῆ.

10) Κατασκευὴ ναυτικῶν ἀτμομηχανῶν καὶ λεβήτων.

11) Ἐφηρμοσμένη μηχανικῆ.

12) Ἐφηρμοσμένος ἠλεκτρισμός.

13) Σχεδίασις πλοίων καὶ ἀτμομηχανῶν.

14) Κατάρτισις προκαταρτικοῦ σχεδίου πλοίου, ἀτμομηχανῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Σεπτεμβρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ

(2)

Ἐν Ἀθήναις τῆ 18 Σεπτεμβρίου 1897.

Μεγαλειότατε!

Ἐξήκοντα καὶ τρία ὅλα ἔτη ἔχουσιν ἤδη συμπληρωθῆ, ἀφ' ἧς τὸ περὶ Ἐπιστημονικῶν καὶ Τεχνολογικῶν Συλλογῶν νομοθετικὸν Διάταγμα, δημοσιευθὲν τῆ 10)22 Μαΐου 1834, ἐπηγγέλλετο σὺν ἄλλοις καὶ τὴν σύστασιν Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν, χωρὶς ὅμως μέχρι τοῦδε νὰ πληρωθῆ ἡ ἐπαγγελία ἐκείνη.

Κατὰ τῆς συστάσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσείου ἀντετάχθη ἀνέκαθεν, ἀντιτάττεται δ' ἔτι καὶ νῦν συνήθως τὸ ἐπιχείρημα, καθ' ὃ, τῶν Καλῶν Τεχνῶν εὐρισκομένων ἔτι παρ' ἡμῶν ἐν σπαργανώδει καταστάσει, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Μουσείου, μέλλοντος νὰ περιλάβῃ καὶ ἔργα τῶν σημερινῶν καλλιτεχνῶν ἡμῶν καὶ δὴ οὐχὶ πάντοτε τὰ ἀριστα αὐτῶν. Προβάλλεται, δέ, ὡς *ultima ratio*, ὅτι φόβος πολὺ ὑπάρχει, μὴπως αὐτὸ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὑπερπληρωθῇ ἔργων, δι' ἃ οὐδένα ἴσως λόγον θὰ εἶχον νὰ σεμνύνωνται οἱ μεταγενέστεροι.

Ἄλλ' οἱ τοιαῦτα γνωματεύοντες θ' ἀγνωσῶν ἴσως ὅτι τὸ Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν δὲν θὰ εἶχε μόνον τὸν ὑπ' αὐτῶν ἀποκρουόμενον σκοπὸν, ὅστις θὰ ἦτο μάλιστα δευτερεύων ἢ καὶ τριτεύων. Πρῶτος καὶ κύριος σκοπὸς αὐτοῦ θὰ ἦτο, κατ' ἐμὴν τούλάχιστον γνώμην, νὰ περισυλλέξῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ πᾶν ἄξιον λόγου μνημεῖον τῆς γραφικῆς καὶ ξένων καὶ ἡμετέρων καλλιτεχνῶν παλαιότερων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, χρησιμεῖον ἐν ταῦτ' ὡς κέντρον, εἰς ὃ θ' ἀπέστελλον καὶ διάφοροι φιλογενεῖς ἐντεῦθεν τε καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰκόνας ἐγκρίτων ζωγράφων, ἃς ἔτυχε νὰ ἀποκτήσωσιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ ἀντὶ ἀδροτάτης πολλῆς δαπάνης.

Ἐχομεν ἤδη παραπλησίως δωρεάς, ἐναποθεθειμένας ἄλλας ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἄλλας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἄλλας ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ ἄλλας ἀλλαχοῦ, χωρὶς οὔτε οἱ φιλότεχνοι οὔτε ὁ πολὺς λαὸς ν' ἀρύηται ὀφελὸς τι ἐξ αὐτῶν, ὡς θὰ συνέβαινε τοῦτο, ἐὰν συγκεντροῦντο αὐταὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἄλλ' αἱ δωρεαὶ αὐταὶ θὰ ἐπληθύνοντο ἔτι μᾶλλον, ἐὰν εἶχεν ἤδη ἰδρυθῇ τὸ οἰκεῖον Μουσεῖον. Ἡ ὑπ' ἐμὲ ὑπηρεσία ἔχει πληροφορίας ὅτι βαθύπλουτος ὁμογενὴς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, κεκτημένος πολὺ τιμὸν πινακοθήκην, ἐσκέφθη νὰ δωρήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἀπέσχε τούτου ἐκ φόβου μὴ ἐν ἐλλείψει Ἑθνικῆς Πινακοθήκης παραρριφθῇ ποὺ αὐτὴ ἐν Ἀθήναις καὶ μείνῃ ἄχρηστος. Καὶ ἐνταῦθα δ' ἕτερος φιλογενὴς ἀνὴρ ὁ αἰδίδιμος Ἀλέξανδρος Σουτῆζος, ἔχων ἀξίαν λόγου πινακοθήκην, διὰ διαθήκης τοῦ ἀφιέρωσε καὶ ταύτην καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν περιουσίαν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τοιοῦτου Μουσείου, δι' ὃ ὤρισε μάλιστα καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων μέγαρόν του, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ νέμηται ταῦτα ἢ σύζυγός του, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ. Δὲν θὰ διέθετεν ἄρα γε αὐτὸς εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατόν του τὴν πινακοθήκην τούλάχιστον, ἐὰν ὑφίστατο ἤδη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσεῖον;

Καὶ ἄλλος λόγος οὐχ ἦττον σπουδαίως ἐπέβαλλε, νομίζω, πρὸ πολλοῦ ἤδη τὴν σύστασιν τούτου. Εἰς αὐτὸ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συγκεντρωθῶσι πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ περισωθῶσι πολλὰ πλείστου λόγου ἄξια μνημεῖα Βυζαντιακῆς τέχνης, ἐγκαταλελειμμένα νῦν εἰς τὴν τύχην των καὶ φθειρόμενα ἀφ' ἐχυτῶν, ἢ καὶ καταστρεφόμενα ὑπ' ἀνθρώπων ἀγροίκων καὶ ἀμούσων. Ἐπίσης θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ διάφορα ἔργα γραφικῆς ἄξια λόγου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ἐντεῦθεν, Ἰταλικῶν, Ἰσπανικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Κάτω Χωρῶν, μαρτύρια τῆς πάσαι ποτὲ ἀκμῆς τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας, δι' ἧς εἶχον μετενεχθῆ αὐτὰ ἐν παρεφημημένοις χρόνοις εἰς τὰς νήσους, ἰδίᾳ τοῦ Αἰγαίου. Πολλὰ τοιαῦτα ἔργα κωπώθησαν οἱ ξένοι ν' ἀνακαλύψωσι καὶ ν' ἀποκομίσωσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀντὶ εὐτελεστάτου πολλῆς τιμῆματός. Ἐὰν ἰδρούετο ἐν καιρῷ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσεῖον, ἀναμφίβολον ὅτι τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν θὰ ἐξησφαλίζοντο ἐν Ἑλλάδι.

Ἄλλὰ «κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ». Καὶ νῦν εἶναι καιρὸς νὰ περισώσωμεν τὰ ὑπολειπόμενα ἔτι ἐν ἡμῶν ἔργα τῆς γραφικῆς καὶ τῶν μνημονευθεῶν σχολῶν τῆς Ἑσπερίας καὶ τῆς Βυζαντιακῆς τέχνης, ἀρκεῖ μόνον νὰ σπεύσωμεν νῦν τουλάχιστον

στον εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Εἰς τοῦτο θὰ συγκεντρωθῶσιν, ὡς ἔφθην εἰπὼν, καὶ πᾶσαι αἱ δωρεαὶ εἰκόνας, αἱ γενόμεναι μέχρι τούτου πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, αἱ νῦν ἐναποθεθειμένας χωρὶς, τῆδε κακέισε. Εἰς αὐτὸ θὰ σπεύσωσι ν' ἀφιερῶσωσι τὰς εἰκόνας ἢ πινακοθήκας των καὶ ὅσοι ὁμογενεῖς, ἔχοντες τοιαύτας, ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξεγείρωσιν ἐν ἡμῶν τὸ αἶσθημα καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν γραφικὴν.

Τὸ Μουσεῖον θ' ἀρξῆται οὕτως ἐκ μικρῶν ἄλλ' ἐλπὶς ὑπάρχει σὺν τῷ χρόνῳ νὰ πλουτισθῇ αὐτὸ καὶ ἀποβῆ κέντρον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς καλαισθησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πρὸς πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν νεωτέρων ἡμῶν ζωγράφων.

Τούτων ἔργα ἀνάξια λόγου δὲν εἶναι φόβος ν' ἀρτηθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ διὰ τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ λαμβανόμενα διὰ τοῦ ἐν σχεδίῳ Διατάγματος πρὸς περιστολὴν τῆς ἀβασανίστου προσκλήσεως τοιοῦτων ἔργων, καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα τῶν μέσων, ἅτινα τὸ Μουσεῖον θὰ διέθετεν ἐν ἀρχῇ διὰ νέας προσκλήσεις.

Τὸ Μουσεῖον ἐνόμισα προσήκον νὰ ἰδρυθῇ τὸ γε νῦν ἐχὼν ἐν τῇ Σιναίᾳ Ἀκαδημίᾳ, ἣτις λέκτεται ἰκανὸν πρὸς τοῦτο χῶρον, μὴ δυνάμενον νὰ διατεθῇ νῦν εἰς τὸν ἀρχικὸν αὐτῆς σκοπὸν. Ὅταν δ' ἐπιστῇ ἡ ὥρα, θὰ μετατεθῇ καὶ ἐγκαθιδρυθῇ αὐτὸ ὀριστικῶς ἐν τῷ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κληροδοτηθέντι μεγάρῳ τοῦ αἰδίδιμου Ἀλεξ. Σούτσου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων.

Θὰ ἦτο βεβαίως προτιμότερον, ἐὰν εἶχομεν ἤδη ἀνεπτυγμένην καὶ προηγμένην τὴν γραφικὴν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἠδυνάμεθα οὕτω νὰ ἰδρύσωμεν τὸ Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, συγκεντροῦντες ἐν αὐτῷ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔργα ἐγκρίτων Ἑλλήνων ζωγράφων. Θὰ ἦτο οὐχ ἦττον προτιμότερον, ἐὰν εἶχομεν ἤδη καὶ ἴδιον καλλιπρεπὲς μέγαρον πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ τοιοῦτου Μουσείου καὶ ἠδυνάμεθα ἐκ πρώτης ἀφετηρίας νὰ διαθέσωμεν ἄφθονα κεφάλαια πρὸς ἄμεσον αὐτοῦ πλουτισμόν. Ἄλλ' ἀφοῦ ταῦτα ἐλλείπουσι, δὲν εἶναι τοῦτο λόγος ἀποχρῶν, ὡς ἐγὼ τούλάχιστον νομίζω, ὅπως μὴ ἰδρύσωμεν ἐκ τῶν ἐνόμων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσεῖον, στέργοντες τὸ γε νῦν ἔχον τὰ παρόντα καὶ θηρούοντες τὰ βελτίω. Τοῦναντίον ἀδικαιολόγητοι ὅπως θὰ ἤμεθα, ἐὰν ἐξηκολουθοῦμεν καὶ ἐφεξῆς ἐπιδεικνύοντες τὴν μέχοι τοῦδε ἀδιαφορίαν καὶ ἀκηδίαν καὶ περιορῶμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τόσα μνημεῖα τῆς γραφικῆς φθειρόμενα καὶ ἀπολλύμενα διὰ τὸ Ἔθνος. Ἰδοὺ οἱ λόγοι οἱ πείσαντές με νὰ συντάξω καὶ ὑποβάλω εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Υ. Μ. τὸ προκείμενον σχέδιον Διατάγματος.

Ἐχων δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ Υ. Μ. ἐγκρίνουσα τοὺς ἀνωτέρω λόγους θὰ εὐδοκήσῃ νὰ περιβάλῃ τὸ σχέδιον τοῦτο διὰ τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτῆς κύρους,

Ἵποσημειοῦμαι τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος
πιστὸς θεράπων

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἵπουργός
Ἄθ. Εὐταξίας.

Περὶ ἰδρύσεως «Μουσείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 1, ἐδ. κ' καὶ λ', καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 10)22 Μαΐου 1834 Νόμου περὶ τεχνολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Συλλογῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ καθορίσωμεν τὰ τῆς ἰδρύσεως Συλλογῆς εἰκόνας καὶ χαλκογραφημάτων, προτάσει τοῦ Ἑμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἵπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τάδε :

*Άρθρον 1.

Αί ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδ. κ' καὶ λ' τοῦ ἀνωτέρω Νόμου Συλλογαὶ εἰκόνων καὶ χαλκογραφημάτων ἐνοῦνται ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποτελοῦσιν ἐν καθίδρυμα, καλούμενον «Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν».

Τὸ Μουσεῖον τοῦτο ἐγκαθιδρύεται προσωρινῶς ἐν τῇ Συναίᾳ Ἀκαδημία· θέλουσι δὲ κατατίθεσθαι ἐν αὐτῷ α') ἔργα τῆς βυζαντιτικῆς καὶ χριστιανικῆς τέχνης ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἰδίως τοιχογραφίαι, αἱ ἐν τῷ Ἐθν. Μουσεῖῳ νῦν κατακείμεναι καὶ αἱ τῆδε κἀκεῖσε ἀνά τὸ Κράτος διεσπαρμέναι, β') ἀντίγραφα, χαλκογραφήματα καὶ οἰαδήποτε ἀπεικονίσματα τῶν ἐξόχων τῆς Ἑσπερίας ζωγράφων, γ') πίνακες ξένων καλλιτεχνῶν καὶ Ἑλλήνων ἀνεγνωρισμένης Εὐρωπαϊκῆς φήμης. Ἐν τῷ Μουσεῖῳ τούτῳ κατατίθενται καὶ ἔργα τῆς γλυπτικῆς ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων.

*Άρθρον 2.

Τὸν πυρῆνα τοῦ Μουσεῖου θέλουσιν ἀποτελέσει τὰ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ἢ οἰωνδήποτε Δημοσίων καθιδρυμάτων διατελοῦντα ἔργα, ὅσα θέλει πρὸς τοῦτο θεωρήσει ἄξια λόγου ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 Ἐπιτροπῇ. Ὁμοίως θέλουσι κατατεθῆ ἐν αὐτῷ αἱ ἐν ταῖς κατρηρειπωμέναις βυζαντικαῖς ἐκκλησίαις τοιχογραφίαι, ὅσαι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτειχισθῶσιν. Ἐν τῷ μέλλοντι δὲ θέλουσι κατατίθεσθαι ἐν αὐτῷ, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ διατασσόμενα, τὰ δι' ἀγορᾶς ἢ δωρεᾶς προσκτώμενα ἔργα.

*Άρθρον 3.

Οὐδὲν ἔργον πρωτότυπον ἢ ἀντίτυπον ἢ οἰωνδήποτε ἀπεικόνισμα, εἴτε δι' ἀγορᾶς εἴτε διὰ δωρεᾶς προσκτηθὲν, κατατίθεται ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἄνευ προτάσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

*Άρθρον 4.

Τοῦ Μουσεῖου ἐφορεύει ἐξαμελὴς Ἐπιτροπῇ καὶ εἰς ἑφ' Ἐφορος, διοριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 20 κλ. τοῦ ἀνωτέρω νόμου τῆς 10/22 Μαΐου 1834.

Τούτου καθήκοντα εἶνε τὰ ἐξῆς :

α') Νὰ φροντίζη περὶ τῆς εὐπρεποῦς καὶ καταλλήλου κατατάξεως τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἔργων καὶ τῶν ἐκάστοτε προστιθεμένων, συνεννοούμενος πρὸς τοῦτο καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Μουσεῖου Ἐπιτροπῆς.

β') Νὰ καταγράφη ἐν βιβλίῳ τὰ ἐκάστοτε εἰσαγόμενα ἔργα, ὑπ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν, καὶ νὰ συντάττη τὸν Κατάλογον τοῦ Μουσεῖου.

γ') Νὰ φροντίζη ὅπως τηρῶνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τοῦ Μουσεῖου διατάξεις καὶ ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 εἰδικὸς αὐτοῦ Κανονισμός.

δ') Νὰ κατέχη αὐτὸς τὰς κλείδας τοῦ Μουσεῖου, ὑπεύθυνος προσωπικῶς ὢν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐν αὐτῷ ἔργων, ἢ νὰ παραδίδῃ αὐτάς εἰς ἐμπειπιστευμένον αὐτῷ φύλακα.

ε') Νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς διοριστέους φύλακας.

ς') Νὰ γνωρίζῃ ἐκ διαλειμμάτων τῷ Ὑπουργεῖῳ τὰ ἀφορῶντα τῷ Μουσεῖον καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐργασίας.

*Άρθρον 5.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ Ἐπιτροπῇ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ διευθύνοντος τὴν Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῶν βιομηχανῶν τεχνῶν, ὡς Πρόεδρου, ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ Μουσειῶν, ἐκ τοῦ

Ἐφόρου τοῦ Μουσεῖου τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐκ τεσσάρων ἄλλων μελῶν, ὧν δύο τοὺλάχιστον δεόν νὰ εἶνε διακεκριμένοι καλλιτέχναι, διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Τὰ τέσσαρα ταῦτα μέλη διορίζονται ἐπὶ τριετίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Τὴν πρὸς συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀπαρτίαν ἀποτελοῦσι πέντε μέλη.

*Άρθρον 6.

Δικαιοδοσία καὶ καθήκοντα τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ ἐξῆς :
α') Νὰ ἐφορεύῃ τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Καταλόγου.

β') Νὰ φροντίζη περὶ προσκτήσεως ἔργων πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσεῖου.

γ') Νὰ ἀποφαίνεται γνώμην περὶ ἀγοραστῶν ἔργων καὶ νὰ ὀρίζη τὴν τιμὴν αὐτῶν.

δ') Νὰ ἀποφαίνεται γνώμην περὶ καταθέσεως ἐν τῷ Μουσεῖῳ δωρουμένων ἔργων.

ε') Νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅ,τι νομίζει συντελεστικὸν ὑπὲρ εὐδώσεως τῶν τοῦ Μουσεῖου καὶ νὰ ἀνακοινῶν αὐτῷ, ὅσάκις εἶνε ἀνάγκη, τὰς ἐπὶ τῶν διαφορῶν ὑπὸ συζήτησιν αὐτῆς θεμάτων ἀποφάσεις τῆς.

*Άρθρον 7.

Οὐδεμία ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἀγορᾶς ἢ περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς ἐκτελεῖται ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ. Προκειμένου δὲ νὰ ἐγκρίνῃ ὁ Ὑπουργὸς πρότασιν περὶ ἀγορᾶς, δεόν πρὸς τούτους νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ἡτιολογημένην ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς ταύτης πρότασιν καὶ δύο τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιτίμων κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μελῶν.

*Άρθρον 8.

Ἑλληνες καλλιτέχναι, ἐγκατεσταμένοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ διορίζονται ἀντεπιστέλλοντα καὶ, οἱ μᾶλλον διακεκριμένοι, ἐπίτιμα μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ Μουσεῖου Ἐπιτροπῆς. Οὗτοι διατελοῦσιν ἐν ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, φροντίζουσι περὶ παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τοῦ Μουσεῖου, ἀνακοινοῦσι τῇ Ἐπιτροπῇ γνώμης περὶ εὐδώσεως τῶν τοῦ Μουσεῖου καὶ ὑποβάλλουσι αὐτῇ προτάσεις περὶ ἀγοραστῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρωτοτύπων ἢ ἀντιγράφων ἔργων. Τοιαύτας προτάσεις ὑποβάλλουσι καὶ ἀπ' εὐθείας, ἂν θέλωσιν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

*Άρθρον 9.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ καθέκαστα τῆς ἐν τῷ Μουσεῖῳ ὑπηρεσίας καθορίζονται ἐν Κανονισμῷ, συντασσομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινόμενῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐν τῷ Κανονισμῷ τούτῳ καθορίζονται καὶ αἱ ὥραι, καθ' ἃς θὰ εἶνε τὸ Μουσεῖον καθ' ἐκάστην ἀνοικτὸν καὶ προσιτὸν εἰς τὸ κοινόν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

